

Flaest ere jo allerede nu i den lavere Takstklasse. Men hertil knyttes der ogsaa en Betingelse, og den er efter min Mening ikke saa lystelig som den, der knyttes til Medsættelsen af Perkontarifferne, nemlig den, at der skal gives Fragt for tomt Returgods. Det er jo ikke et nyt Spørgsmaal dette om tomt Returgods. Det har været debatteret indgaaende ved Jærnbæneraadets Møde i December 1889. Da havde Regeringen foreslaaet affikrat noget lignende, det var altsaa den Gang Godstæriffen af 1890 kom under Forhandling. Den Gang blev der ogsaa givet betydelig Medsættelse paa de lange Afstande, rigtignok til Genfald mod nogen Forhøjelse paa Mellemstændene, men til Gengæld for den gennemgaaende Fordel, som der ved denne Tarif hodes det trafikerede Publikum, forlangte Ministriet allerede den Gang, at den fri Forsendelse af tomt Returgods skulde bortfalde. Dette mødte en meget stærk Modstand blandt de delegerede i Jærnbæneraadet, og jeg nævner ikke nogen som helst Tvivl om, at det vil møde en lige saa stærk Modstand nu. I Jærnbæneraadet fandt det — paa en enkelt Undtagelse nær — kun Støtte fra Sjøbenhavns Side, hvorimod man fra Landbrüggets delegeredes og ogsaa fra Købstædernes delegeredes Side var afgjort imod det — for de sidstes Vedkommende, som sagt, paa en enkelt Undtagelse nær. Det vil heds, hvorledes det motiveres fra Regeringens Side, saa det behøver jeg ikke at komme nærmere ind paa. Det motiveres jo ved, at Jærnbænerne have forfærdelig Ulejlighed med dette tomme Returgods, og at det er noget værdiløst Kram, som forsendes paa denne Maade, fordi man kan saa det frit, saaledes at det endogaa er generende for Affenderne at saa det tilbage og en afgjort Gene for Jærnbænevæsenet at have med Transporten af det at gøre. Det er nu steget til 700,000 Centner, oplyser man. Jeg vil naturligvis ikke nægte, at det vilde være behageligere for Jærnbænevæsenet at undvære dette tomme Returgods, eller at det vilde være behageligere for Statskassen at saa Betaling for det, men vi maa dog rigtignok her, forekommer det mig, i dette Spørgsmaal aldeles væsentlig se paa Forsendernes Interesse, og der er dog ikke nogen Tvivl om, at det er en Reform, som er et afgjort Tilbagekridt for disse. Vi ere jo alle enige om, at det, vi ville, er at lette Samfærdselen, at gøre det billigere og lettere at forsende Værelse her i Landet, og dette vilde dog være en ikke ubetydelig ny Værelse paa Trafikken, som tilmed vilde have den Mislygighed, at den rammer overordentlig

ulige. Der er overordentlig mange, for hvem det slet ingen Betydning faar, men der er nogle enkelte — og det nok ikke saa ganske saa — paa hvem det vilde falde som en meget trykkende Værelse. Det er jo meget forfærdelig efter Forretningens Art, om det tomme Returgodsjes fri Forsendelse spiller nogen Rolle; men sikkert er det, at der er mange Forretninger, hvor det spiller en væsentlig Rolle, ja, som slet ikke kunne bestaa, hvis de ikke kunne saa det tomme Returgods frit tilbage. Saa vidt jeg forstod Jærnbæneraadets Forhandlinger den Gang, var det ogsaa i Grunden stiltiende indrømmet fra de Jærnbæneembedsmænds Side, som repræsenterede Jærnbænebestyrelsen ved denne Ulejlighed, at nogle Undtagelser maatte der gøres. Saaledes tænkte man sig vistnok, at f. Eks. Mælkespande og Olfustager maatte undtages; men skulle vi først ind paa saadanne Undtagelser, forekommer det mig, at vi i Virkeligheden ere inde paa de vilde Veje, thi saa vil der paa næsten ethvert foresaldende Punkt blive Spørgsmaal, om man netop skal begunstige den Virksomhed paa andre Virksomheders Betsøstning. Det forekommer mig derfor langt heldigere, at vi blive ved den tilvante Regel paa dette Omraade. Det forekommer mig ogsaa utvivlsomt, at hvis man indførte en saadan Returfragt, vilde det blive til stor Skade for Statsbanerne i deres Konkurrence med Dampskibene. Statsbanerne ligge jo paa overordentlig mange og væsentlige Røuter i en liden Konkurrence med Dampskibens. Der er slet ikke nogen Tvivl om, at det f. Eks. for Forbindelsen mellem Sjøbenhavn og de østhydske Købstæder vilde være et væsentlig medvirkende Moment til at foretrække Dampskibene ved de Forsendelser, hvor disse tillade at saa Returgods frit tilbage, og det er jo de fleste. Jeg synes, at det er en meget naiv Forestilling, der er kommen frem fra forfærdelige Sider i Jærnbæneraadets Forhandlinger, at Dampskibene utvivlsomt vilde følge dette forfærdelige Eksempel fra Jærnbænernes Side og lige som disse indføre Fragt for tomt Returgods. Nej, jeg tror rigtignok, at hverken det for- enede Dampskibsselskab eller andre Damp-

Rettelser.

Sp. 1220, L. 20 og 21 f. n.: „Pund“, læs: „Krone“.
— 1269, L. 6—7 f. o.: „for en fort Bemærkning“
udgaa.